

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Koning Albert II laan 15, bus 207
1210 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2025/345

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Op 16 september 2025 diende [REDACTED] (hierna: verzoeker), een verzoek in bij het Agentschap Wonen in Vlaanderen om een afschrift te krijgen van het advies van advocatenkantoor Eubelius van 5 december 2017 in het kader van de wederbeleggingsvergoeding.

Op 26 september 2025 volgde een weigeringsbeslissing van het agentschap.

Op 9 oktober 2025 diende verzoeker beroep in bij de beroepsinstantie tegen vermelde weigeringsbeslissing. Dit beroep werd geregistreerd op 13 oktober 2025.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek dateert van 16 september 2025.

De in beroep aangevochten beslissing van 26 september 2025 maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het ingediende beroep van verzoeker d.d. 9 oktober 2025 is ingesteld binnen de decretaal voorgeschreven termijn, conform artikel II.48, §1, derde lid van het Bestuursdecreet. Het beroep is bijgevolg tijdig ingediend en **ontvankelijk**.

Gegrontheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Bestreden beslissing

In de beslissing van het agentschap d.d. 26 september 2025 wordt als volgt geweigerd om in te gaan op verzoekers vraag naar een kopie van het advies van advocatenkantoor Eubelius van 5/12/2017: *“Uw verzoek tot openbaarheid wordt geweigerd. Een advies van een advocaat valt onder de uitzonderingsgrond van art. 6, § 2, 2° van de federale wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Het gaat hier om een bij wet ingestelde geheimhoudingsverplichting. Deze uitzonderingsgrond wordt uitvoering toegelicht door de Beroepsinstantie in het stuk dat u zelf meedeelt. De vermelding van het advies van Eubelius in de lijst van stukken die volgens de Beroepsinstantie moeten worden medegedeeld is een materiële vergissing.”*

2. Inhoud van het beroepschrift

Verzoeker licht zijn beroep als volgt toe: *“In het kader van openbaarheid van bestuur vroeg ik enkele jaren geleden informatie op die werd geweigerd. Uw orgaan sprak zich hierover uit in beroep. Ik voeg de uitspraak toe in bijlage. Het agentschap Wonen in Vlaanderen weigert nu echter het juridisch advies vrij te geven. Hoewel het opgemaakt is door een advocatenbureau, betreft het hier natuurlijk een advies dat gebruikt is in het kader van een bestuursbeslissing, en niet in het kader van een juridische procedure. Het gaat dan ook niet om vertrouwelijke informatie. Evident vraag ik niet de juridische inschatting, of briefwisseling, maar louter het advies.”*

3. Standpunt van de beroepsinstantie

Om met kennis van zaken over het beroep te kunnen oordelen, heeft de beroepsinstantie op 13 oktober 2025 contact opgenomen met het agentschap om wat meer gegevens en duiding te krijgen betreffende dit dossier. Het agentschap heeft intussen de nodige informatie verstrekt aan de beroepsinstantie, aan wie het thans toekomt om te oordelen over het beroep.

De beroepsinstantie stelt vooreerst vast dat verzoeker verwijst naar de beslissing van de beroepsinstantie Openbaarheid van Bestuur in de zaak met als kenmerk OVB/2018/284. Deze beslissing luidde, wat het beroepsgeheim van advocaten betreft, als volgt:

“Betreffende de toepassing van andere eventuele weigeringsgronden:

Overwegende dat uit het onderzoek van de beroepsinstantie is gebleken dat de 26 betrokken stukken, voorwerp van het beroep, die door de VMSW aan de beroepsinstantie werden overgemaakt, op verscheidene plaatsen informatie bevatten die gekwalificeerd moeten worden als vertrouwelijke correspondentie tussen advocaten en cliënt (bestuursinstantie, in casu de VMSW);

Overwegende dat conform artikel 6, §2, 2° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur een federale of niet-federale administratieve overheid de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een

bestuursdocument, die met toepassing van deze wet is gedaan, kan afwijzen wanneer de openbaarmaking van het bestuursdocument afbreuk doet aan een bij wet ingestelde geheimhoudings-verplichting;

Overwegende dat inderdaad dient te worden vastgesteld dat artikel 458 van het Strafwetboek stipuleert dat alle "personen die uit hoofde van hun staat of beroep kennis dragen van geheimen die hun zijn toevertrouwd, en deze bekendmaken buiten het geval dat zij geroepen worden om in recht of voor een parlementaire onderzoekscommissie getuigenis af te leggen en buiten het geval dat de wet hen verplicht die geheimen bekend te maken" strafrechtelijk zullen worden gesanctioneerd;

Overwegende dat voormeld artikel uit het Strafwetboek dus wel degelijk van toepassing is ten aanzien van advocaten en de wettelijke verankering van het beroepsgeheim voor advocaten betreft;

Overwegende dat de beroepsinstantie hierbij onmogelijk omheen kan aan de vaststelling dat het belang van voornoemd beroepsgeheim van advocaten t.a.v. het principe van de openbaarheid van bestuur eveneens uitdrukkelijk werd bevestigd in het arrest nr. 202.966 van de Raad van State dd. 15 april 2010; dat in dit arrest de Raad van State de toepassing van artikel 6, §2, 2° van de Wet van 11 april 1994 heel expliciet heeft bijgetreden;

Overwegende dat de Raad van State in het aangehaalde arrest heeft gesteld dat de geheimhoudings-verplichting er op gericht is om het iedereen mogelijk te maken op de best mogelijke manier bijstand te krijgen van een advocaat, door de waarborg dat alles wat wordt besproken, vertrouwelijk blijft, en niet ter kennis kan komen van derden; dat het beroepsgeheim er is om de vertrouwelijkheid te beschermen, en niet omgekeerd; dat de beroepsinstantie zich dan ook niet kan of mag afvragen of een bestuursinstantie afbreuk zou doen aan het beroepsgeheim van haar raadsman, en of zij de vertrouwensrelatie met deze zou schenden; dat de beroepsinstantie daarentegen moet nagaan of de vertrouwelijkheid, waar een bestuursinstantie kan van genieten in haar overleg met een advocaat, moet wijken voor het beginsel van de openbaarheid van bestuur; dat de Raad van State daarover zegt dat de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur daar op het eerste gezicht ontkennend op antwoordt;

Overwegende dat de Raad van State in voormeld arrest voorts ter ondersteuning aanhaalt dat het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen trouwens ook voorrang geeft aan de vertrouwelijkheid van de briefwisseling tussen advocaat en cliënt op het recht van de Commissie om de overlegging te eisen van alle documenten die zij noodzakelijk acht om overtredingen op de verdragsbepalingen betreffende mededinging op te sporen; dat de eerbiediging van het recht van verdediging - en daarom van de vertrouwelijke aard van deze briefwisseling - immers zwaarder weegt (Hv 155/79, AM&S Europe Ltd., Jur. 1982, 1575);

Overwegende dat het Grondwettelijk Hof in dezelfde zin heeft geoordeeld; dat zij immers van oordeel is dat de regel van het beroepsgeheim van een advocaat niet moet wijken voor de noodzaak van toezicht op misbruiken van het stelsel van collectieve schuldregeling (GwH 3 mei 2000, nr. 46/2000, R.W. 2000-01, 506, noot E. DIRIX; GwH 14 juni 2006, nr. 100/2006), voor de handhaving van de absolute onpartijdigheid van de curator (GwH 24 maart 2004, nr. 50/2004, R.W. 2004-05, 218) of voor de bestrijding van het "witwassen" (GwH 23 januari 2008, nr. 10/2008, R.W. 2008-09, 109, noot J. STEVENS);

Overwegende dat de beroepsinstantie van oordeel is dat, krachtens artikel 12 van het openbaarheidsdecreet, de haar overgemaakte stukken wel degelijk vertrouwelijke correspondentie van de VMSW met de advocaten bevatten, en dat die delen bijgevolg onder de uitzondering zoals bepaald in artikel 6, § 2, 2° van de federale wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur vallen; dat het daarbij gaat om de adviezen zelf alsook om de stukken waarin deze adviezen verweven zitten; dat de toepassing van de vermelde weigeringsgrond ertoe leidt dat enkel de volgende stukken, of op grond van artikel 9 van het openbaarheidsdecreet afsplitsbare onderdelen van stukken, openbaar moeten worden gemaakt door de VMSW:

OPENBAAR TE MAKEN:

Stuk 01 (informatienota, met uitzondering van punt 3 en punt 4), en stuk 01a en stuk 01b;

Stuk 02 (notulen nr. 145 van de Raad van Bestuur van 21 november 2017), doch uitsluitend pagina 1 en pagina 8, punt 3 (overige delen van de notulen vallen niet onder het voorwerp van voorliggend beroep);

Stuk 03 (mail 22.11.2017 van VMSW);

Stuk 04 (advies Eubelius van 05.12.2017, reeds in bezit van verzoeker);

(...)"

De beroepsinstantie benadrukt echter dat de gegroundverklaring in dossier OVB/2018/284 van het verzoek om het juridisch advies van advocatenkantoor Eubelius van 5 december 2017 te krijgen uitsluitend gebaseerd was op de vaststelling dat dit advies reeds in het bezit van verzoeker zou geweest zijn. Deze vaststelling blijkt, gelet op het thans ingestelde beroep, niet correct te zijn geweest.

Uitgaande van de huidige vaststelling dat het betrokken advocatenadvies van 5 december 2017 nog niet in het bezit van verzoeker was/is, kan de beroepsinstantie niet anders dan besluiten dat de overwegingen over het beroepsgeheim van de advocaat t.a.v. zijn cliënt in casu ook van toepassing zijn op het betrokken advies.

De overwegingen uit de voorgaande beslissing inzake het beroepsgeheim van advocaten (zie hoger) worden dan ook als hernomen beschouwd voor de huidige beslissing, zodat het beroep om die reden als **ongeground** wordt verklaard.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift d.d. 9 oktober 2025 van [REDACTED], gericht tegen de weigeringsbeslissing d.d. 26 september 2025 van het Agentschap Wonen in Vlaanderen wordt als ontvankelijk doch ongeground beschouwd.

Brussel, 12 november 2025

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter